

Království slovních druhů

Bylo jednou jedno království. Na první pohled úplně obyčejné království, přesto bylo zvláštní. Bylo to Království slovních druhů. Každý tu měl svou důležitou funkci.

Na zámku bydlela královská rodina. Pan král (slovesa) se o vše staral, byl nejdůležitější – **pracoval, panoval, vládl, rozhodoval, psal** nařízení, **dohlížel** na království, zkrátka stále něco **dělal**.

Paní královna (podstatná jména) měla také hodně práce, musela zastat mnoho povolání – byla to **manželka, maminka, vládkyně**, někdy i **zahradnice a hospodyňka**.

Pan král s paní královnou měli dvě děti – dvojčata. Princezna (přídavná jména) byla **krásná, milá, hodná, pracovitá, starostlivá a roztomilá**. Princ

(příslovce), který jednou určitě bude vládnout, chodil všude **včas, rychle, přesně, vážně a důležitě**.

Královna měla svou služebnou (předložky) **Ta** chodila vždy před ní. Královna někdy zapomněla, kam dala svůj prsten, ale služebná ho vždy našla. Býval **na** stole, **pod** stolem, **nad** stolem, **u** stolu, **vedle** stolu nebo **ve** stole.

Zámek byl veliký, a tak musel král nebo královna poslat posla (spojky) se vzkazem – **když** přišel, dostal vzkaz **a** běžel **nebo** utíkal, **ale** spadl, **protože** zakopl, **avšak** vstal **a** zase utíkal.

Někdy musela královna i s princeznou odcestovat. Království však nemohlo bez královny zůstat, proto ji v rozhodování zastupoval ministr (zájmena) . **On** rozhodoval, **co** bude **ten** či **ta** dělat, a **jeho** rozhodnutí byla správná.

Král měl svého hvězdáře – astrologa (číslovky) . Ten počítal, **kolik** je hvězd, a podle nich vypočítal, že za **7** dní bude Velký svátek. Zbývá tedy ještě **několik** dní na přípravu. Všechno se musí dokonale připravit, protože to bude již **sto padesátý**!

Každý rok v den Velkého svátku pořádala královská rodina slavnostní večeři pro své poddané. Kuchař (částice) připravil několik jídel – byla skoro stejná, jenom tam vždy změnil jednu přísadu a jídlo chutnalo jinak. Vždy si přál: „**Kéž** by byli s mým jídlem spokojeni. **At'** jim chutná!“ Hostům **bohudík** vždy chutnalo a na otázku, zda chtějí přidat, vždy volali: „**Ano, ano!**“

A jaká by to byla slavnost, kdyby na ní nebyl šašek (citoslovce) . Ten uměl rozesmát každého! Nejlepší bylo, když předváděl zvířátka. Uhodneš, kdo jsem, když dělám: „**Búúú; mňau; kvak; haf; hop hop...**“

A nakonec **cililink** zazvonil zvonec a pohádka je konec.